

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1462/05
29.12.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић – Момировић и Софије Вагнер – Личеноски, чланова већа, у предмету расправљања заоставштине пок. АА, одлучујући о ревизији наследника ББ, изјављеној против решења Округног суда у Крушевцу Гж. 1960/04 од 23.12.2004. године, у седници одржаној 29.12.2005. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ ревизија наследника ББ, изјављена против решења Округног суда у Крушевцу Гж. 1960/04 од 23.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажним решењем Округног суда у Крушевцу Гж. 1960/04 од 23.12.2004. године одбијена је жалба наследника ББ и потврђено решење Општинског суда у Трстенику О. 197/92 од 19.7.2004. године, којим је на основу правоснажног решења тог суда О. 365/85 од 13.3.1986. године констатовано да накнадно пронађену заоставштину пок. ВВ, преминуле 10.1.1984. године, чини непокретна имовина означена као право коришћења кат. пар. бр. ____, на месту званом "___", ливада __ класе, површине __ ари К.О. ____, по поседовном листу бр. __ и утврђено да заоставштину пок. АА, сачињава непокретна имовина, описана у изреци тог решења, право коришћења к.п. бр. __ КО __ по поседовном листу бр. __ по основу наслеђа од мајке пок. ВВ, као њена накнадно пронађена заоставштина, као и покретна имовина – путничко возило марке "ГГ", ближих ознака у изреци овог решења. Истим решењем проглашени су наследницима на основу судског завештања, које је сачињено пред Општинским судом у Трстенику дана 8.3.1991. године под Р. 93/91, проглашено пред тим судом дана 26.5.1992. године у предмету О. 197/92, син оставиоца ДД и ћерка оставиоца ББ, на имовини описаној у изреци овог решења. Наследник ДД обавезан је да плати паушалну таксу од 5.200,00 динара, а наследник ББ у износу од 590,00 динара.

Против овог решења наследник ББ изјавила је ревизију због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 400. у вези члана 386. раније важећег ЗПП, који се примењује на основу члана 491. ст. 1. и 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП, на коју ревидент указује. Нижестепена решења су јасна, образложена и непротивречна. Садрже све разлоге о одлучним чињеницама.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према стању у списима, правоснажним решењем Општинског суда у Трстенику О. 197/92 од 19.7.2004. године расправљена је, као накнадно пронађена заоставштина пок. ВВ, право коришћења кат. парц. бр. ____, К.О. __ ближе описане у изреци тог решења. Ова накнадно пронађена заоставштина пок. ВВ расправљена је на основу правоснажног решења истог суда О. 365/85 од 13.3.1986. године, којим је за јединог наследника на основу закона проглашен њен син, сада пок. АА. Право коришћења кат. парц. бр. __ К.О. __ није обухваћено тим решењем о наслеђивању. Побижаним решењем утврђено је да заоставштину пок. АА сачињава одређена непокретна имовина, описана у изреци тог решења, право коришћења кат. парц. бр. __ К.О. __, као и покретна имовина. У оставинском поступку је утврђено да је оставилац располагао за живота својом имовином судским тестаментом, који је сачињен пред Општинским судом у Трстенику дана 8.3.1991. године под Р. бр. 93/91. Овај тестамент проглашен је пред истим судом дана 26.5.1992. године у предмету О. 197/92. Целокупну своју непокретну и покретну имовину сада пок. АА, изузев кат. парц. бр. __ К.О. __, оставио је свом сину ДД, а поменутој парцелу оставио је ћерки из првог брака, ББ. У току тог поступка оспорена је пуноважност поменутог судског тестаamenta и предмет заоставштине. Учесница ББ упућена је на парницу да докаже да је судски тестамент сада пок. АА ништав или да јој је овим располагањем повређен нужни део, као и да је власник 1/3 покретне имовине (предмета домаћинства из записника о попису од 2.7.1992. године и путничког возила и мотоцикла). Ова парница правоснажно је окончана прво делимичном пресудом П. 1413/93-95 од 15.1.1996. године, а потом пресудом под истим бројем од 21.5.2003. године. У тој парници учесница АА и њена мајка ЂЂ, прва супруга оставиоца, претходно су тражиле да се утврди да је брак закључен између оставиоца и ЕЕ, друге супруге оставиоца, ништав. Међутим, делимичном пресудом под наведеним бројем

од 15.1.1996. године такав тужоени захтев је одоијен и ова пресуда потврђена пресудом Окружног суда у Крушевцу Гж. 459/96 од 7.3.1996. године. Пресудом Врховног суда Србије Рев. 4879/96 од 28.1.1997. године одбијена је и ревизија тужиља у том спору, изјављена против наведене другостепене пресуде. Пресудом од 21.5.2003. године одбијен је тужбени захтев ТЂ, да се према туженим ЕЕ и ДД утврди да је она власник по основу стицања у брачној заједници са сада пок. АА, на делу од 1/2 стамбене и стамбено-економске зграде, постојећих на кат. парц. бр. ___ К.О. ___. Одбијен је и тужбени захтев да се утврди да је тестамент пок. АА ништав и да се према туженим утврди да су тужиље власници по основу наслеђа од сада пок. АА на по 1/6 (нужни део) одређене непокретне и покретне имовине. Тужбени захтев ББ према туженим ЕЕ и ДД, којим је тражила да се утврди да је власник по основу наслеђа од сада пок. АА на делу од 1/6 кат. парц. бр. ___ К.О. _____ је усвојен. Дакле, све спорне чињенице решене су у парници.

Код оваквог стања ствари, правилно је у оставинском поступку утврђено шта представља заоставштину пок. АА, а правилно су и за тестаменталне наследнике на основу судског тестаента, проглашени син оставиоца ДД и ћерка оставиоца ББ. Како је у парници П. 1413/93 утврђено да је учесница ББ власник по основу наслеђа од свог оца на 1/6 кат. парце. бр. ___ К.О. ___, на основу судског тестаента, ова учесница проглашена је наследником и на преосталих 5/6 ове парцеле, којом је оставилац тестаментом располагао у њену корист.

Правилно су примењени члан 79. Закона о наслеђивању ("Службени гласник СРС" бр. 52/74, 1/80), који је важио у тренутку смрти оставиоца, којим је регулисано одређивање наследника, и чл. 115. Закона о ванпарничном поступку, који прописује начин одлучивања суда о правима учесника у оставинском поступку.

У суштини, у ревизији се углавном оспорава оцена изведених доказа, чиме се посредно побија утврђено чињенично стање што, према чл. 385. став 3. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

То су разлози што је Врховни суд, на основу члана 400. у вези 393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ судске писарнице

Мирјана Војводић

сд